Dosar penal nr. 1-473/2024
Nr. PIGD 1-24065604-09-1-17062024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

09 iunie 2025 **mun. Bălți**

Judecătoria Bălți (sediul central), în componența:
Președintelui ședinței de judecată, judecător Igor Mozgovoi
Grefieri: Anna Odainic, Daniela Lesnic și Veronica Levința
Cu participarea:
Procurorului Adrian Păvăleanu
Avocatului în interesele inculpatului Rodica Cojocar
Incuplatului Grigore Eleniuc
În absența:
Părții vătămate *****

a judecat în ședință publică, cauza penală privind învinuirea lui

Eleniuc Grigore *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, cetățean al R.Moldova, anterior judecat,

învinuit de săvîrșirea infracţiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 17.06.2024 – 09.06.2025.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanţa,

C O N S T A T Ă:

1. Inculpatul **Eleniuc Grigore,** la 24.05.2024, aproximativ în jurul orelor 14:00, aflându-se în fața Gării de Nord, pe str. Feroviarilor 18, mun. Bălți, loc care conform art. 131 Cod penal se atribuie la loc public, din intenții huliganice, intenționat, ignorând circumstanțele cu caracter public ce asigură ambianța liniștită în societate, prin încălcarea într-un mod demonstrativ a ordinii publice, bazată pe respectarea normelor de drept și conviețuire socială, care asigura securitatea publică și liniștea persoanelor, dându-și seama de caracterul și gradul prejudiciabil al acțiunilor lui și fiind conștient de consecințele ce pot surveni, conștientizând că se află într-un loc public, în prezența mai multor persoane, fără careva motive întemeiate, având intenția să-și manifeste superioritatea, în urma unei neînțelegeri, în prezența mai multor persoane a iscat un

conflict cu *****, manifestat prin strigăte însoțit de folosirea cuvintelor obscene, care ulterior s-a transformat într-un conflict cu aplicarea violenței și anume, ***** fiind așezat pe o bancă la stația transportului public, acesta i-a aplicat ultimului o lovitură cu piciorul în față, partea dreapta, apoi i-a mai aplicat încă patru lovituri cu pumnul în regiunea feței, ca rezultat i-a cauzat victimei leziuni corporale sub formă de: plagă contuză paraorbitală pe dreapta, care conform raportului de expertiză judiciară se califică ca vătămări ușoare. Astfel în circumstanțele date, victima ***** a fugit de la locul faptei pentru a evita continuarea conflictului, iar Eleniuc Grigore a părăsit locul faptei într-o direcție necunoscută.

2. În ședința de judecată, inculpatul Eleniuc Grigore, care pînă la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și a recunoscut vina, nesolicitînd administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecţii.

Avocatul inculpatului Cojocar Rodica și procurorul Păvăleanu Adrian au susţinut cererea înaintată de inculpat.

Constatînd că probele administrate la urmărirea penală stabilesc faptele inculpatului, instanţa a admis cererea acestuia de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpatul Eleniuc Grigore, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art.art. 108, 364[1] Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte care au fost stabilite în cadrul urmăririi penale.

În cele comise se căiește sincer.

3. Analizînd declaraţiile inculpatului, depuse în ședinţa de judecată, în raport cu poziția acestuia de la etapa urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerîndu-le veridice și convingătoare.

4. Vina inculpatului în comiterea infracţiunii imputate, se confirmă și prin următoarele mijloace de probă, administrate la urmărirea penală:

*- declarațiile părții vătămate *****,, /f.d. 12/;*

*- declarațiile martorului *****, /f.d. 24/;*

*- declarațiile martorului *****, /f.d. 25/;*

*- raport de expertiză judiciară nr. ***** din 04.06.2024 întocmit în privinţa victimei *****. conform căruia, ultimului i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: plagă contuză supraorbitală, echimoze pe frunte dreapta, la ochiul drept, multiple xcoriaţii pe frunte dreapta, care se califică ca vătămări corporale uşoare, /f.d. 37-38/;*

*- informația înregistrată în registrul de evidența a altor informații referitoare la infracțiuni a IP Bălți sub nr. *****, /f.d.3/.*

5. În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanţa a ajuns la concluzia că acţiunile inculpatului Eleniuc Grigore au fost corect încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul,* adică *acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.*

6. Circumstanţe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privinţa lui Eleniuc Grigore – au fost înregistrate recunoașterea vinovăției.

Corelativ, art. 77 Cod penal stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv.

Astfel, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

La caz, în rechizitoriu nu s-au indicat prezența cărorva circumstanțe agravante.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

La acest compartiment instanța de judecată va ține cont și de solicitările procurorului pe caz care a solicitat a-l recunoaște culpabil pe Eleniuc Grigore în comiterea infracțiuni prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, prin prisma art. 364^1 Cod de procedură penală și art. 80^1 Cod penal a-i stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 180 ore.

Apărătorul şi inculpatul au solicitat aplicarea unei pedepse echitabile, în limitele minime stabilite prin prisma art. 364^1 Cod de procedură penală, coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, invocînd dezacord cu acțiunea civilă pe care au solictat să fie rspinsă.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată i-a în considerație că, inculpatul Eleniuc Grigore a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa: cu amendă în

mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracţiunea imputată lui Eleniuc Grigore face parte din categoria infracțiunilor – mai puţin grave.

Drept urmare, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o patrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului Eleniuc Grigore instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite că este o infracţiunie mai puţin gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat că şi-a recunoscut vina integral şi s-a căit de cele comise, de circumstanţele cauzei care atenuează şi agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, precum şi condiţiile de viaţa ale familiei acestuia.

Astfel, din considerentele indicate şi ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicându-se în dosar efectele art. 364^1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată ținînd cont de faptul că infracţiunea săvîrşită de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puţin grave, cu forma vinovăției – intenționată, vîrsta inculpatului, anterior judecat, instanţa de judecată consideră oportună stabilirea categoriei de pedeapsă – închisoare pe termen de 2 ani.

Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal - dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acestasă execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatei, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi termenul de probă

La fel, instanţa ţine cont şi de jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia: ”...soluţia cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deţinuţi

prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate şi minimizarea recurgerii la detenţia preventivă" *(cauza varga şi alţii vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 şi 64586/13 din 10.03.2015),* precum şi de Recomandările Comitetului de Miniştri ONU nr. R (99) 22 şi Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenţie.

Raportând prevederile normei enunţate şi având în vedere faptul că Eleniuc Grigore a recunoscut vina se căiește de cele comise, prin urmare astfel de împrejurări permit instanței de a decide că aplicabilitatea în prezenta speță a prevederilor art.90 Cod penal, va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziției alin. (2) art.4 Cod penal, legiuitorul RM a statuat faptul că ,, *legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului ,,* .

Pentru aceasta, instanţa ajunge la concluzia de a oferi o șansă inculpatului pentru a se corija și a conștientiza cele comise, întru-cît scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia, deaceia în opinia instanței situația din speță îndeplinește condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpat fixând pentru ultimul o perioadă de probațiune pe o durată de 2 ani, şi nu va fi executată dacă inculpatul în termenul de probațiune fixat, nu va comite o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea acordată.

În temeiul lit. a) alin. (6) art.90 Cod penal, inculpatul se obligă să să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, totodată în temeiul lit. b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; lit. g) să participe la programe probaționale în vederea corectării comportamentului său agresiv.

7. Instanța, analizând propunerea acuzării cu privire la aplicarea față de inculpat a unei pedepse constând în prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, urmează a o respinge ca fiind inadecvată în raport cu gravitatea faptei comise, periculozitatea socială concretă a inculpatului, circumstanțele reale ale comiterii infracțiunii și istoricul său penal.

Este de principiu că individualizarea judiciară a pedepsei trebuie să se întemeieze pe criterii obiective și subiective, ținându-se seama de gravitatea faptei, natura acesteia, împrejurările în care a fost comisă, precum și de conduita inculpatului anterior și ulterior comiterii infracțiunii.

În speță, inculpatul a săvârșit o faptă cu un înalt grad de periculozitate socială, în plină zi, la ora 14:00, într-un loc public – Gara de Nord mun. Bălți – aplicând multiple lovituri violente asupra unei persoane.

Loviturile – cel puțin una cu piciorul în regiunea feței și ulterior circa 3-4 cu pumnul în aceeași regiune – nu denotă o reacție impulsivă, ci o escaladare a agresivității, în disprețul vădit față de normele de conduită în societate și față de demnitatea umană.

Această manifestare violentă nu constituie un eveniment singular în parcursul penal al inculpatului.

Deși condamnarea anterioară datează încă din anul 2003, iar ulterior și 2022 aceasta din urmă a fost tot pentru o faptă comisă cu violență în spațiul public – respectiv, lovirea unei persoane într-un troleibuz –, având același tipar comportamental: agresiune fizică neprovocată, în văzul publicului.

Fapta recentă indică nu doar lipsa unei reale reabilitări, dar și persistarea în atitudini deviante, ceea ce exclude concluzia unei simple recidive temporare sau a unei conduite întâmplătoare.

A admite că o pedeapsă alternativă – cum este munca neremunerată în folosul comunității – ar fi aptă să atingă finalitățile sancțiunii penale ar echivala cu o minimalizare periculoasă a rolului coercitiv, preventiv și educativ al pedepsei.

Într-un astfel de context, o asemenea sancțiune nu doar că nu ar produce efecte de reeducare, dar ar transmite societății un semnal de impunitate, de toleranță față de violență, ceea ce ar adânci sentimentul de insecuritate socială și ar diminua încrederea cetățenilor în autoritatea legii.

Finalitatea /scopul/ pedepsei, nu este doar aceea de a sancționa fapta, ci și de a preveni comiterea altor infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de către ceilalți membri ai societății.

Or, în lipsa unei reacții penale ferme, proporționale cu gravitatea comportamentului, mesajul transmis este unul de clemență nejustificată, cu potențial demoralizator.

Alegerea procedurii simplificate și recunoașterea vinovăției nu pot constitui, în sine, un pașaport pentru indulgență, ci doar circumstanțe atenuante care se reflectă în dozajul pedepsei, nu în natura ei.

În contextul dat, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii ar putea reprezenta un echilibru just între severitate și individualizare, cu condiția ca această suspendare să fie însoțită de obligații stricte și supraveghere.

În concluzie, având în vedere ansamblul elementelor analizate, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse reale cu închisoarea, chiar cu suspendarea executării sub supraveghere, este singura măsură aptă să răspundă exigențelor de prevenție generală și specială, precum și să reafirme autoritatea legii într-un climat social în care manifestările de violență trebuie sancționate ferm și fără echivoc.

8. În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Măsura preventivă- obligarea de nepărăsire a localității pe un termen de 60 zile aplicată inculpatului prin ordonanța din 25.05.2024, /f.d. 51/ a expirat de drept, respectiv instanţa de judecată, consideră necesar de a aplica în privința lui Eleniuc Grigore măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării, care se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

9. La fel, instanța de judecată reține că, ma materialele cauzei a fost anexat raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 04.06.2024 în privința părții vătămate ***** pentru care statul a suportat cheltuieli în sumă de 448 lei suportate la efectuarea.

Instanţa reţine modificările parvenite în art. 143 Cod de procedură penală, potrivit căruia alin. (2) care prevedea plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) din contul mijloacelor bugetului de stat, a fost abrogat.

Respectiv, instanţa consideră oportună încasarea din contul inculpatului Eleniuc Grigore în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 448 lei suportate la efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 04.06.2024 în privinţa părţii vătămate *****.

Mai mult, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o.

Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli.

De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Eleniuc Grigore în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

10. Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10), 397 pct. 1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil, iar conform alin. (2) acelaşi articol, „recunoaşterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată”.

Din conţinutul art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală reiese că, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice şi juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

Conform prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrîngere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

La fel, conform prevederilor art. 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepţionale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Potrivit articolului 221 alin. (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti.

Instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile articolului 1998 alin. (1) Cod civil cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În susţinerea celor enunţate instanţa menţionează şi jurisprudenţa CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobîndirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

În cadrul cercetării judecătorești a fost înaintată acțiunea civilă de către acuzatorul de stat Păvăleanu Adrian, în suma de 2407, 67 lei /două mii patru sute șapte lei, 67 bani/ cu titlu de prejudiciu material.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanților la proces.

Avocatul inculpatului cît și inculpatul au solicitat respingerea acțiunii civile.

Procurorul Păvăleanu Adrian, a susținut acțiunea civilă, solicitînd admiterea acțiunii civile înaintată, cu prejudiciul material în mărime de 2407, 67 lei - costul serviciilor pentru asistență medicală prespitalicească de care a beneficiat partea vătămată *****.

Instanța reiterează că probele administrate analizate coroborat demonstrează existența faptei și comiterii cu vinovăție de către inculpat. Fapta respectivă a determinat apariția la CNAM a unui prejudiciu în cuantum de 2407, 67 lei. Prejudiciul este exprimat din cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic cet. *****.

Prejudiciul material invocat de acuzatorul de stat Păvăleanu Adrian, se confirmă prin informația prezentată de CNAM Agenția Teritorială Nord, director Nelea Rotaru.

Soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului material produs prin infracțiune, în conjuncția prevederilor art.art. 219, 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală, se apreciază că sunt dovedite temeiurile și mărimea acestui prejudiciu.

Prin urmare, analizând materialele cauzei în raport cu suma solicitată de partea acuzării, instanța consideră oportun de a încasa, de la inculpat în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, suma de 2407, 67 lei /două mii patru sute șapte lei, 67 bani/, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

11. Corpuri delicte sau bunuri sechestrate în prezenta speță nu au fost înregistrate.

12. În baza 80^1 alin. (1) Cod penal art. art. 364^1, 384, 385, 395, 397 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă :

Se recunoaşte vinovat **Eleniuc Grigore** ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabilește numitului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Eelniuc Grigore se suspendă condiţionat pentru o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În temeiul lit. lit. a), b), g) alin. (6) art.90 Cod penal, Eleniuc Grigore se obligă să să prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programe probaționale în vederea corectării comportamentului său agresiv.

Se aplică măsura preventivă în privința lui Eleniuc Grigore – obligarea de a nu părăsi ţara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se remite copia sentinței către Inspectoratul de Poliție Bălți, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în partea executării măsurii preventive-obligarea de nepărăsire a țării.

Se încasează de la Eleniuc Grigore în beneficiul statului suma de 448 /patru sute patruzeci și opt/ lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară în privința părții vătămate *****.

Se admite acțiunea civilă, cu încasarea din contul lui Eleniuc Grigore, în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină suma de 2407, 67 lei /două mii patru sute șapte lei, 67 bani/, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Președintele ședinței,
judecător /semnătura/ Igor Mozgovoi